

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt duo Indices, unus Titulorum initio Operis, alter rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

§. I. De Processu contra Delinquentem notorium, & in Flagranti deprehensum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75232)

PARS I.

De Criminibus oppositis Cultui Divino, & verae Religioni?

EX Criminibus, quæ Cultui Divino, & verae Religioni bellum movent, sex in hac *Prima parte* examinantur, nimirum Simonia, Judaismus, Paganismus, Hæresis, Schisma, Apostasia, & Sacriligium, quod iteratione Baptismi commit-

titur. Quomodo hæc, & alia Crimina in Judicium deduci possint, Titulus primus, quasi Proœmialis istius Libri, commonstrat: cui adhæret Secundus *de Calumniatoribus* ad arceendam Calumniam, quæ in Accusatione sæpe committitur.

TITULUS I.

De Accusationibus, Inquisitionibus, & Denuntiationibus.

CRimina, quæ in Judicium deducuntur, aliquando sunt notoria, aliquando primum notitia illorum acquiri debet à Judice: quod triplici maximè contingit modo, vi-

delicet Accusatione, Denuntiatione, Inquisitione *c. qualiter 24. §. contra quos b. tit.* Addi quartus potest, Delatio per viam Exceptionis.

§. I.

De Processu contra Delinquentem Notorium, & in Flagranti Crimine deprehensum.

S U M M A R I U M.

1. Quot modis aliquod Delictum fieri possit notorium notorietate Juris?
2. Quid sit notorium notorietate facti, & quod duplex?
3. Quid sit Notorium in genere, & quid occultum?
4. 5. 6. Requisita, ut crimen aliquod dici possit notorium notorietate facti.
7. In notorijs non adstringitur Judex ad observantiam Ordinis Judicarij.
8. Hinc in ijdem non est opus accusatione, vel denuntiatione.

9. Libello, Contestatione litis, vel Juramento calumnie.
10. Aut citatione.
11. Vel sententiâ condemnatoriâ in scriptis prolata.
12. Nec locus est eo casu Appellationi.
13. Vel recusationi Judicis.
14. 15. 16. Requisita, ut ratione criminis notorij Judex procedere adversus reum possit, Ordine Judicarij non observato.
17. Etc. An, & quomodo procedi possit adversus deprehensum in flagranti?

QUæritur I. quotupliciter Delictum aliquod dicatur esse Notorium? *§.* Dupliciter, Notorietate Juris, & Facti. *Notorietate Juris* notorium dicitur illud, cujus Notorietas à Jure, vel in Judicio oritur. *Scaccia de Judic. l. 1. c. 76. n. 2.* Sic Notorium Delictum aliquod fieri potest tripliciter. 1. Per Spontaneam confessionem rei, in Judicio factam, & non revocaram *c. vestra 7. c. fin. de cohob. Cler. & mal. & c. cum olim 24. fin. de V.S.* 2. Per plenas Probationes Judiciales, quales sunt depositiones duorum testium omni exceptione majorum, & Instrumentum publicum productum in Judicio, quibus, quod in causa conclusum jam sit, opponi nil amplius potest *c. cum olim. cit. & l. fin. C. de Probat. Farin. prax. crim. q. 21. n. 23. & seqq.* 3. Per Sententiam definitivam condemnatoriam

ad poenam, vel declaratoriam criminis, quæ transit in rem judicatum *c. vestra, & c. fin. cit.* imò etiam per interlocutoriam, si eadem cognitione causæ facta est, & in rem judicatum transit. *Mascard. de Probat. consil. 1108. n. 31.* quia res judicata pro veritate habetur. Reduci ad hoc genus Notorietatis solet etiam *Notorietas Presumptivis*, fundata in circumstantijs, ex quibus Jus aliquid ita præsumit, ut id haberi velit pro veritate, & ex eo perinde, ut ex alia probatione plena ad sententiam condemnatoriam procedi possit; sic enim si quis palam, & omnibus cernentibus in domo sua retineat mulierem suspectam, Juris præsumptio est, intercessisse inter eos copulam carnalem *P. Wiestner bis n. 5.*

Facti Notorietate notorium est, quod a perpetratum est in oculis hominum, puta to-

totius, vel majoris partis alicujus viciniae, Parochiae, Collegij &c. ut ulla tergiversatione celari, vel negari nequeat. Mascard. de Probat. concl. 1107. n. 4. Farin. prax. crim. q. 21. n. 38. & duob. seqq. Fagn. in c. vestra cit. n. 77. Wiestner hic n. 3. v. facti. Tale delictum erat illius, qui novercam suam uxoris loco habuit, & propterea absens ab Apostolo judicatus, atque in interitum carnis Sathanæ traditus est, omisso Juris ordine. 1. corinth. 5. v. 1. & 5. Hoc facti notorium triplex est, permanentis, transeuntis, & interpolati. *Notorium facti permanentis* est, quod notoriè se exhibet oculis, & facti continuationem habet, ut id videre omnes possint. Sic notoria est incarceration Clerici, qui in carcere publico, & omnium oculis patente detinetur; concubinatus ejus, qui concubinam retinet domi, communem cum ea mensam, lectum, & proles ex illa habet; feloniam Vasalli, qui in super habito Juramento fidelitatis, dominum suum hostiliter persequi non desistit. *Notorium facti transeuntis*, seu momentanei illud dicitur, quod in conspectu populi, vel majoris partis illius commissum est, & nec continuationem, nec iterationem facti habet: quale est homicidium patratum in platea, aut foro publico, blasphemia, aut contumeliosa verba prolata palam, & plurimis audientibus. *Notorium facti interpolati*, quod publicè fit, & sæpius iteratur, non tamen continuè, ut cum verba blasphemia, vel contumeliosa sæpius iterantur publicè. Gloss. in c. vestra cit. v. notorium, Abb. ibid. n. 15. Sylv. v. notorium n. 2. Durand. Specul. tit. de notor. crim. §. 8. à n. 8. Scaccia l. 1. de Judic. c. 76. n. 7. Fagn. in c. vestra cit. à n. 78. Gonzal. in c. 9. b. tit. n. 5. Wiestner hic n. 4.

Ex his facile colligitur, quid sit Notorium in genere, & quid occultum Delictum. *Notorium in genere* illud Delictum dicitur, quod vel in Jure, vel ex facto suo ita certum habetur, ut nulla amplius discussione egeat, neque ulla tergiversatione celari possit *can. de manifesta 17. caus. 2. q. 1. c. super eo 3. de testib. cogend.* *Occultum* verò in genere dicitur illud, quod non ita certum est. Et hujus duæ sunt species, *Occultum scilicet simpliciter*, & *Occultum non simpliciter*, sed pene, seu quasi occultum. Si probationes removeantur in totum, ut quia nulla ratione actus probari potest, dicitur *Occultum simpliciter*: & ita occulti sunt actus merè interni; quia soli DEO noti sunt. Si verò non removeantur in totum probationes, ut quia actus probari potest, sed cum difficultate, & sic solum deest Judicialis indago, dicitur *pene occultum*, seu *quasi occultum*: & tales actus ferè sunt Dolus, simulatio, furtum, adulterium, suppositio partus, Sodomia, Simonia, Conspiratio, tractatus de nece inferenda, R. P. Schmalzgruber L. V, T. 1.

Venenatio, & alia Delicta, quæ per se clam, & in occulto committi solent, aut per accidens ita committuntur. Farin. prax. crim. q. 18. n. 105. & q. 21. n. 7. Haun. tom. 6. de J. & J. tr. 2. n. 27. Wiestner hic n. 2.

Quæritur 2. quid requiratur, ut aliquod crimen dici possit Notorium notorietate facti? 3. Tria communiter requiruntur. 1. *Qualitas loci*, ut scilicet sit factum in loco publico. Mascard. de Probat. concl. 1107. n. 16. Farin. prax. crim. q. 21. n. 55. & apud hos alij. Hinc quod commissum est in domo privata, aut villula, vel etiam in parva Parochia, in quibus non reperiuntur decem homines, non potest dici notorium. Scaccia l. 1. de Judic. c. 76. n. 6. quia debet esse multitudini notum, ut notorium dici possit *c. fin. de cohob. cler. & mulier.* Imò consideranda est etiam ipsa qualitas loci publici; nam pro hujus diversitate major, vel minor notitia criminis commissi requiritur. Si delictum commissum sit in aliqua Parochia, seu vicinia, sufficit, illud notum esse Parochiæ, seu viciniae, aut saltem majori eorum parti, puta, si ageretur de probando Concubinato. Si verò sit commissum in loco publico civitatis, essetque delictum arduum, deberet dici cognitum toti Civitati, vel ejus majori parti: & si diceretur commissum in aliquo loco, qui totam Provinciam respiceret, deberet dici manifestum toti Provinciae, vel majori illius parti. Scaccia l. cit.

2. Ad inducendum Notorium requiritur etiam *Qualitas temporis*: Et propterea, si Delictum diceretur commissum de nocte, regulariter non posset dici notorium, ut post Durand. Bald. Foller. Capr. notat Scaccia l. cit. intellige, nisi Delicto de nocte commissi tanta hominum multitudo fuerit præsens, ut ab his notitia ejus commissi ad aures majoris partis de Communitate perveniat; tunc enim temporis respectu Notorij habenda non foret ratio, quippe quod ideo solum Notorietatem impedit, quia de nocte non solet esse tantus populi affluentis concursus, quantum Notorietas facti exigit.

3. Requiritur *Adstantium multitudo*: quot autem hominum scientia requiratur ad faciendum Notorium, Juris nostri Interpretes non modicum variant, ut videre est apud Durand. Specul. de Notor. crim. §. *jam de Notorio n. 5.* nam aliqui requirunt notitiam totius viciniae, alij majoris partis, alij trium, nonnulli decem hominum. Communior cum Mascard. de Probat. concl. 1107. n. 18. Scaccia l. cit. n. 5. Passerin. Trib. Regul. q. 10. n. 3. fin. Haun. tom. 6. de J. & J. tr. 2. n. 29. Gonzal. in c. 9. b. tit. n. 5. König hic n. 51. Wiestner n. 5. Reiffensuel n. 250. id reponunt in arbitrio Judicis; quia ubi aliquid non est à Jure taxatum, vel definitum, censetur illud esse commissum arbitrio Judicis; in quo arbitrio ne erret Judex,

dex, considerare debet circumstantias actus, & temporis, Mascard. l. cit.

7 Quæritur 3. quid interfit, an crimen sit notorium, an occultum? &c. Interfit plurimum; nam quando occultum crimen est, Judex in ejus cognitione adstringitur ad observantiam Ordinis Judiciarii, ad cujus observantiam non adstringitur, quando crimen notorium est, prout per modum Regulæ tradunt DD. ex *can. prohibentur* 14. §. *bis omnibus, can. que Lotharius* 16. §. *in manifestis, caus. 2. q. 1. c. ad nostram* 21. de *jurejur.* & ratio est, quia Ordo Judiciarius solum introductus est ad criminis, aut Juris dubij veritatem investigandam: qui finis cessat in casu, ubi hæc est notoria. Et in hoc discedit Judicium criminale à Judicio Civili, ubi notorium non excusat ab observatione Ordinis Judiciarii; nam in hoc Judicio regulariter Judex non supplet principaliter agendo l. *un. c. ut que desunt Advoc. part. & l. dies 4. §. hoc autem s. ff. de damn. infect.* Farin. *prax. crim. q. 21. n. 61.* Ex quibus.

8 Sequitur 1. in notorijs non esse opus accusatione, vel denuntiatione: Gomez l. 3. var. c. 1. n. 44. post medium, Farin. *prax. crim. q. 21. n. 62.* Haun. tom. 6. de *J. & J. tr. 2. n. 32.* Gonzal. in *c. evidentiâ* 9. b. tit. n. 2. Vallens. *bic §. 6. n. 2.* Pirhing n. 104. Wiestner n. 2. Reiffenstuel n. 254. & sumitur ex *c. evidentiâ* cit. ubi S. Augustinus, *Evidentiâ*, inquit, *patrati sceleris non indiget clamore accusatoris.* Ratio est, quia regulariter accusator requiritur, ut crimen manifestetur, & in Judicio per probationem publicetur *can. quisquis 3. caus. 2. q. 8. & l. fin. C. de accus.* atqui hæc manifestatio jam habetur per evidentiâ facti *c. fin. de cobabit. cler. & mul.* Igitur non erit necesse expectare accusationem, vel Denuntiationem.

9 2. In delictis notorijs non requiritur Libellus, Contestatio litis, Juramentum calumniæ, & aliæ solennitates pertinentes ad Judicij ordinationem, Gomez l. cit. Farin. n. 65. Scaccia l. 1. de *judic. c. 79. n. 8.* Passerin. *Trib. Reg. q. 10. n. 10.* Wiestner *bic n. 9.* Reiffenstuel n. 254. *Proceditque* hoc, sive agatur contra absentem, sive contra præsentem, sive sit notorium facti interpolati, sive momentanei, sive continui, ut cum alijs notat Farin. l. cit. Ratio est, quia ad has solennitates, ut n. 7. dixi, Judex in causa Notorij non adstringitur. Imò doctrina hæc etiam locum habet in Causis Civilibus; quia Jura, quæ ab obligatione offerendi Libellum, contestandi litem, & præstandi Juramentum calumniæ in notorijs liberant, loquuntur indistinctè.

10 3. Non est opus Citatione: quod intellige, quando ita certum est crimen, ut nulla omnino defensio ipsi competat; frustra enim citaturis, qui citatus nihil relevans potest opponere, Farin. n. 67. Passerin. n. 11. Wiestner n. 10. Reiffenstuel n. 257.

Secus, quando aliqua potest reo competere defensio, vel dubium sit, an non competat, vel possit competere; tunc enim omnino necessaria foret Citatio, ut communiter ab omnibus receptum testatur Farin. l. cit. n. 72. Et hinc non facile contra reum absentem etiam in notorio delicto, citatione non præmissa, est procedendum; quia fortè Exceptio aliqua, causam ejusdem relevans, ipsi competit. Similiter reus etiam in notorio crimine citari debet ad Sententiam: de quo teste Farin. n. 69. nullus dubitat. Excipitur tamen, quando mora cederet in præjudicium Reip. propter futurum scandalum in populo; quia tunc ratione scandalii vitandi potest reus condemnari, etiam sine citatione, ut alijs *cit.* notat Farin. n. 73. nam ad vitandum scandalum in Jure permittuntur multa, quæ aliàs de sui natura illicita, & prohibita sunt. Oportet tamen hoc casu certum esse delictum, & ita quidem, ut simul etiam certum sit nullam reo defensionem competere.

4. Etiam non est opus in Notorio Delicto, ut Judex ferat sententiam condemnatoriam solenniter, & in scriptis. Gomez l. 3. var. c. 1. n. 45. Farin. n. 115. quia regulariter est, quòd quando Judex procedit sine ordine, & figura Judicij, non requiratur, quòd sententia feratur in scriptis, Sufficiet ergo sententia non solennis, & præceptum Judicis, reo poenam intimantis, vel eum mittentis ad supplicium pro tali crimine, nisi tamen reus id esse notorium neget; tunc enim opus foret Sententiâ notorij declaratoriâ. *Clar. §. fin. q. 9. n. 8.* Farin. n. 116. Passerin. q. 10. n. 12. Pirhing *bic n. 104.* Wiest. n. 11. Reiffenstuel n. 258. Unde contraria Sententia, quæ ait, in Notorij etiam Sententiâ declaratoriâ non esse opus solum procedit, quando vel est notorium facti permanentis, ita, ut quotidie, & semper oculis hominum observetur, vel per reum non negatur notorium: imò etiam in his duobus casibus consultius ager Judex, si pronuntiet super notorio, ut cum *Foller.* notat Farin. l. cit.

5. Non est in casu Notorij locus Appellationi, sed ista non obitante, Judex ad executionem potest procedere *c. cum sit 5. fin. de Appell.* ibi, *Nisi forte manifestus raptor, vel fornicator existat.* Procedit autem hoc solum casu, quo in delinquentem decernitur poena, tanquam in reum notorij criminis; nam si ad hanc simpliciter, & notorietate non expressa, condemnaretur, locus appellationsi foret Durand. *Specul. tit. de notor. crim. §. 8. n. 25.* *Clar. §. fin. q. 94. n. 2.* Gomez. l. 3. var. c. 1. n. 47. Farin. q. 21. cit. n. 117. Passerin. q. 10. n. 15. Wiest. *bic n. 12.* Reiffenstuel *ibid. n. 260.*

6. Non admittitur recusatio Judicis, tanquam suspecti *c. proposuit 24. de Appell.* quod

quod verum est solum casu, quo poena pro delicto determinata est Jure, Statuto, vel consuetudine; nam si arbitrio Judicis infligenda sit, cum in taxatione illius excedere Judex possit, recusatio illius, tanquam suspecti, admittitur. Gomez. n. 46. Farin. n. 130. Haun. n. 37. Wiest. n. 13. Reiffenstuel n. 255.

14 Quæritur 4. quid requiratur, ut ratione criminis notorii Judex procedere adversus reum possit, ordine Judiciario non observato? n. 1. debet ipsum factum, quod in Delicto cadit, esse notorium: Tale erit, quando crimen patratum est coram decem, aut saltem sex hominibus, qui illud certò, & per sensum cognoverint; quia, ut ex hæcenus dictis constat, ad notorium facti requiritur, ut illud patratum sit coram populo, vel majore illius parte. Ad populum autem constituendum requiruntur decem saltem homines *can. unio 3. caus. 10. q. 3. Sanch. l. 6. conf. c. 3. dub. 3. n. 10. Passerin. Trib. Regul. q. 10. n. 4. Wiest. hic n. 5. Reiffenstuel ibid. n. 252.*

15 2. Debet notorium esse factum, non tantum in se, sed etiam in ratione delicti; quia nisi hoc modò notorium sit, locus erit tergiversationi, & excusationi, cui tamen locus esse non debet in Delicto notorio *c. tua nos 2. de cohab. Cler. & mulier. Clar. §. fin. q. 9. n. 2. Farin. prax. crim. q. 21. n. 49. Haun. tom. 6. de l. & i. tr. 2. n. 30. Passerin. q. 10. cit. n. 5. Wiestner n. 6. Reiffenstuel n. 265.* Distinguendum tamen videtur inter facta, quæ ex sui naturâ maleficiæ arguunt, & inter facta, quæ ex sui natura bona, vel indifferentia sunt: ut *primi generis* facta etiam in genere Delicti notoria dici possint, sufficit ipsum factum notorium esse, & non apparere de Exceptione, quæ opposita facto malitiam tolleret; contra *in secundi, & tertij generis* factis, ut notoria fiant in genere Delicti, necesse est, ut notoriæ sint circumstantiæ, quarum adminiculo naturam hæc facta mutant, & mala efficiuntur. Ratio utriusque est, quia factum ponderatur secundam naturam suam, & tale præsumitur, quale à natura sua est *l. suus quoque 4. §. fin. ff. de heredib. instit. l. frater 1. c. ad leg. Corn. de Sicar. Farin. l. cit. n. 51.*

16 3. Debet constare etiam de ipsa notorietate; nam in hac fundatur processus in causâ Notorii: consequenter testes, quibus notorium crimen probatur, deponere non tantum debent de ipso crimine, sed etiam de notorietate ipsius, quòd scilicet præsentem, & inspectantem populo, vel majore illius parte sit perpetratum *c. cum dilectis 15. de Purgat. Canon. Durand. Specul. tit. de notor. crim. §. 3. n. 17. Farin. q. cit. n. 105. Scaccia l. 1. de Judic. c. 76. n. 11. Passerin. q. 10. n. 9. Gonzal. in c. 9. b. tit. n. 5. Wiestner hic n. 7. Reiffenstuel ibid. n. 263.* in qua

probatione cautè omnino procedere Judex debet, nec statim credere asserentibus Delictum esse notorium, cum notoria dicantur multa, quæ non sunt talia *c. consuluit 14. de Appellat.* Ideo honestius, tumusque aget, si quantumcunque delictum videatur esse notorium, super ejus notorietate recipiat à vicinia depositiones testium, quotquot haberi commodè possunt: imò non facile omittet ipsam etiam citationem, & monitionem Rei, ut ita se liberet à periculo poenæ, cui aliàs deposito officio foret obnoxius, si Judiciario ordine non observato, ad condemnationem, & executionem processit ut cum alijs notat Fagnan. *in c. Vestra 7. de cohabit. Cler. & mulier. n. 95.*

Quæritur 5. an, ordine Juris non observato, procedi etiam possit contra reum, in flagranti crimine, ut loquimur, sive in istius actu deprehensum, & apprehensum? n. Distinguendo: Vel enim reus delinquit in conspectu ipsius Judicis, pro Tribunali sedentis, aut aliàs Jurisdictionis actum exercens; vel à Ministris, aut etiam ab alijs ita repertus ducitur ad Judicem.

Si primum, ad punitionem illius, tantumquam notorii delinquentis, procedere Judex, ordine Juris non observato, potest, ita, ut nec processu, nec probatione opus sit; quia aspectus Judicis inducit ipsi evidentem probationem quoad decisionem causæ *l. eadem 2. ff. de ferijs, l. si irruptione 2. §. ad officium 1. ff. fin. regund. l. minor 32. ff. de minor. Durand. Specul. tit. de notor. crim. §. 2. n. 12. Salycet. in l. 7. C. de accusat. n. 91. Gomez. l. 3. var. c. 1. n. 48. Farin. prax. crim. q. 21. n. 158. Passerin. Trib. Reg. q. 10. n. 17. Wiestner hic n. 17. Reiffenstuel n. 268.* Ne tamen, si postea in Syndicatu negaretur, condemnatum commisisse delictum in ejus præsentia, Judex periculum poenæ incurrat, tutius aget, si etiam hoc casu recipiat probationes delicti, ut sic ex actis probare possit, commissum in sua præsentia esse delictum. Farin. n. 159. & alijs *suprà.* Follerus *prax. crim. V. item quod notorius n. 27.* suadet, ut Judex, commisso delicto, reum in continente examinet: & siquidem Delictum confiteatur, decernere sine alia probatione, vel solennitate poenam eidem poterit. Si verò neget, super eo recipiat testes, & siquidem in Rei, ut loquuntur, confrontati facie adversus ipsum deposuerint, ad punitionem illius procedet: & ita practitari apud Farin. *l. cit.* testatur Lud. de Penna *in l. quotiens 17. C. de Dignit.*

Si secundum, & reus in flagranti deprehensus, & apprehensus ducatur ad Judicem, imprimis à Notario in Actis Judicialibus describenda est Relatio eorum, qui reum Judici sistunt, & recipiendi testes super Delicto, & deprehensione in flagranti; deinde examinandus ipse reus: ubi interest, an examinatus fateatur Delictum simpliciter.

pliciter, an cum excusatione, quæ poenam excludat, vel diminuat, v. g. quod occiderit iuxta defensionis gratiã, quod acceperit rem alterius in compensationem crediti &c. an verò Delictum omnino neget. *si primum*, poena ipsi secundum facti, & personæ qualitatem est decernenda. Farin. q. 21. cit. n. 133. & 143. *si secundum*, ei statuendus est terminus ad allegationis, seu exceptionis suæ probationem, nec antea condemnandus reus, quàm ex allegatis, & probatis confiter, quod ipse nihil relevans afferat, vel asserere possit. Farin. n. 143. cit. *Si tertium*, repetendi sunt testes super Delicto, & deprehensione in flagranti jam recepti: quorum testimonijs si convictus appareat, & post terminum ipsi datum relevans nihil afferat, promerita ipsi poena est infligenda. Si verò non sit plenè convictus, deveniendum est ad torturam; quia deprehensio in flagranti facit, ut reus sine alijs indicijs tor-

queri possit. Farin. n. 143. Passerin. n. 21. & 22. Wiestner n. 17. Reiffenstuel n. 263.

Dubiuatur, an reo deprehensio in flagranti, postquam delictum extra, vel in tortura confessus, vel de ipso legitime convictus est, infligi poena sine prævia Sententia possit? Affirmat Glossa communiter recepta in l. *ictus sustium* 22. v. eod. pr. ff. de *his, qui not. infam.* & hoc ipsum frequentissimo omnium consensu in plerisque locis observari ait Covar. in c. *alma de sent. Excomm.* in 6. p. 1. §. 1. n. 9. Juxta principia jacta n. 1. præferenda videtur doctrina Clari §. *fin. q. 8. n. 4.* & Farin. q. 21. n. 153. qui Sententiam hoc casu exigunt, sed absque solennitatibus Jure præscriptis prolatam, sive Decretum de poenæ executione: à quo Decreto, tanquam Juris executione, Appellationem negant, nisi in casu, quo infligitur poena arbitraria, & in hac Judex excedat, P. Wiestner *hic* n. 18.

§. II.

De Accusationibus.

S U M M A R I U M.

21. 22. 23. Definitio Accusationis, & hujus explicatio.
34. &c. Modus eam proponendi.
27. &c. An exprimi in ea debeat etiam dies commissi delicti?
30. &c. Quid si in Libello accusationis propositum tempus, locus, aut qualitas non sit probata?
33. An in Libello accusationis facienda hodie sit Inscriptio?
34. Quando arrestari possit Accusatoris persona?
35. 36. An, & quando Libellus Accusationis continere debeat Conclusionem in causa?
37. &c. Quomodo accusare possint?
72. &c. Et qui accusari?
30. &c. An accusari possint absentes?
83. 84. An unus à pluribus?
85. &c. An accusari aliquis possit de crimine de quo ille nullã laborat infamia?
88. &c. An præcedere debeat monitio secretæ?
92. &c. An accusari de crimine iterum possit, qui de eo per sententiam semel est absolutus?
99. &c. Quæ sint partes Judicis in admittenda accusatione?
103. &c. An quis ad accusandum obligetur?
106. &c. An desistere liceat ab inchoata jam accusatione?
110. &c. Quis sit Effectus Accusationis ex parte Judicis?
114. &c. Ex parte Accusatoris?
117. &c. Et ex parte Accusati?
121. &c. Modi, quibus extinguitur Actio criminalis?
21. **Q**uzitur 1. quid sit Accusatio? *De.* Est delatio Rei criminis in Judicium, ad publicam vindictam solenniter facta. Ita quoad sensum Clar. §. *fin. q. 12. n. 1.* Canif. *summ. l. 4. tit. 19.* Passerin. *Trib. Regul. q. 7. art. 1. n. 1.* Gonzal. in c. 1. b. tit. n. 6. Wagnereck ad *Rubr. eod. not. 2.* Vallens. *hic* §. 1. n. 1. Zoel. n. 1. Engln. 1. Pirhing n. 1. König n. 3. Wiestner n. 19. Reiffenstuel n. 3.
- Dixi 1. *Delatio*: in quo distinguitur Accusatio ab Inquisitione; nam Inquisitio præviam criminis delationem, aut manifestationem, ex instituto propositam, non prærequirit, sed ad eam instituendam sufficit fama, & indicia.
22. Dixi 2. *Rei criminis*: quod ex sententia Lauterbach. ff. b. tit. §. 14. & aliorum,
- debet esse publicum, & grave. Sed videtur distinguendum, quo Judicij genere agatur de crimine; nam causæ graviore expediantur Processu Ordinario, Summario Delicta leviora juxta l. *levia* 6. & ibi Brunnem ff. b. tit.
- Dixi 3. *in Judicium*; nam causæ criminales, si criminaliter de ijs agatur, coram Arbitris proponi non possunt v. *causa* 9. ff. de *in integr. restit.* & l. *non distinguemus* 32. S. Julianus 6. ff. de *recept. qui Arbitr.* sed requirunt autoritatem Judicis, & quidem competentis. Talis in hoc genere causarum erit, qui mixtum saltem Imperium habet, cuiusque criminofus subjectus est titulo domicilij, vel loci Delicti. Müller. ad *Struv. Exerc. ad Pandect. 49. tit. 6.* Lauterbach. *l. cit.* §. 1. Magnif. P. Schmier *tr. de Judic. c. 3. se 3. s. per totam.*

Dixi